

La deriva

«La nova dreta, i això ja no és del setmanari britànic, és populisme institucionalitzat. És reaccionarisme i destrucció i, en alguns casos, odi»

The Economist, un dels setmanaris internacionals més influents del món, de tendència liberal, va analitzar, el 4 de juliol, la deriva dels conservadors (dreta i centredreta) cap a posicions totalment populistes. Tant és així que el setmanari considera que la dreta actual no és una evolució del conservadorisme, sinó un rebuig d'aquesta doctrina.

Com explica The Economist, el conservadorisme no és tant una filosofia com una disposició, una actitud. El filòsof Michael Oakeshott ho diu així: "Ser conservador... és preferir el que ens és familiar a allò que ens és desconegut, preferir el que s'ha provat al que no s'ha provat, els fets al misteri, el que és actual al que és possible, el limitat a allò que no ho és, el que ens és proper a allò que ens és llunyà". És a dir, el conservadorisme és zona de confort, és ordre. Defensa l'autoritat de la família, de l'església i de les tradicions locals per controlar el canvi i alentir-lo tant com sigui possible. Però ara, segons el setmanari britànic, a gairebé tot arreu, aquesta manera de ser, aquesta "disposició" està en perill. Bé, de fet, ja ha fet implosió.

Els conservadors, com ja s'ha dit, són prudents pel que fa al canvi, però la dreta ara contempla amb molta atenció la revolta, la revolució, la destrucció de tots els valors que fins ara havia defensat. Trump, Brexit, Salvini, Alemanya, Espanya, Austràlia, Hongria, Polònia...

Conservadors i liberals han anat molt més temps junts que separats, com destaca *The Economist*, però la nova dreta abdica ara del conservadorisme que prové de la il·lustració i passa a atacar ferotgement els liberals.

La nova dreta, i això ja no és del setmanari britànic, és populisme institucionalitzat. És reaccionarisme i destrucció i, en alguns casos, odi. Si a Espanya hi hagués un partit liberal de veritat, Pedro Sánchez no es trobaria en la situació que es troba. Però Cs no és un partit liberal. De fet, no se sap què és. Si es compara amb Podemos, l'altre partit que va irrompre en l'escenari espanyol i no és que serveixi de massa model de res, Cs és un frau, un engany. El Partit Popular hauria de ser el partit conservador clàssic, però no sap trobar la brúixola que l'allunyi del seu passat o, si més no, que l'acosti als seus homòlegs europeus. Ara diuen que volen centrar-se. Diuen, diuen.

I què es pot dir del procel·lós món convergent que abraça un espai tan ample que va des de l'anarcocapitalisme a la socialdemocràcia passant per la democràcia cristiana? Què es pot dir d'aquest "all catch party"? Sense anar més lluny, avui, mires què diuen alguns militants il·lustres de l'extinta Unió Democràtica de Catalunya i t'has de pessigar set cops per adonar-te que no somnies. El món convergent incapaç de dir ben fort el "M'exalta el nou i m'enamora el vell", de J.V. Foix.

Sí, té raó The Economist, la dreta fa implosió i, de moment, el que en surt del col·lapse no és esperançador. Ah, per cert, heu sentit algun partit a Catalunya que digui que és de dretes? De centredreta els que vulgueu, però de dretes?

A Movistar fan la sèrie La voz más alta. Explica la vida d'un monstre de la comunicació política i de la televisió i, també, un depredador sexual. Es tracta de Roger Ailes que, en la sèrie interpreta un incommensurable Russell Crowe. Ailes, a més de fer presidents dels Estats Units (Nixon, Reagan, G.W.Bush, Trump), va crear Fox News, la cadena de notícies que satisfà els interessos dels conservadors americans, avui, trumpistes convençuts.

En la sèrie, Ailes diu, el 1996, això: "L'esquerra política d'aquest país ha intentat controlar la narrativa de les notícies (...) Si volem vèncer a tots els altres mitjans, establim un vincle de lleialtat. Lleialtat entre nosaltres i lleialtat amb la missió. La missió és vendre a l'americà oblidat que la seva veu pot i serà escoltada en la nostra democràcia. Els donarem una visió del món de com és en realitat i com ells volen que sigui. Sabeu què passarà? Recuperarem la veritable Nord-amèrica. Desafiarem el pensament existent i ens convertirem en la veu més alta i tornarem a aquest "puto" país la justícia i l'equilibri". Mireu-la, si us va bé, es planten les llavors de la deriva que avui gairebé mig món pateix.